

Ben Seni Gizli Sevdim

– Ali Özdemir · 05 Ocak 2012

Hatırlar mısın seninle tanıştığım o günü...

Meltem esintisi aşkı arama bahanesi ile gölgem misali beni takip ediyordu. Yaprak kıpırdasa yerdeki böcekler aç âşıklar havasında oluyorlardı. Bulutlar melteme inat beni ıslatarak havamı bozuyor, seni görmeme taş koyuyorlardı.

Bugüne kadar AŞK benden hep uzak durmuştu. Ya ben AŞK için doğmamışım, ya da AŞK bana hiçbir zaman doğmamıştır. Şafak hep karanlıktı bana... Asırları sayardım AŞK bana tezkere verir diye... Lakin ben AŞK'tan hep yoksundum... Hep yetimdim... Hep öksüzdüm...

Ta seni görene dek... Sen menekşe gözlerinle öyle hayata gülüyordun ki, güneşin hayatla olan kavgasına şahit olmuştum. Ben ise gözlerine kala kalmıştım. O kavganın arasında taş kesilmiş, dokunsalar buz gibi dağılacaktım. Güneşin sıcak kavgasına rağmen...

Nerdesin ey felek ! Bugüne kadar üç harfli bir heceyi, tek heceli anlamsız kelimeyi bile bir araya getirememiştim. Nerdesin şimdi ! Bak ben bugün en az yüz dilde bi'taneme "SENİ SEVİYORUM" diye yazabiliyorum.

Sen dünya telaşı ile benim sana kala kalmışlığımı sezememiş, kalemi elime verdiğini bile hissetmemiştin. Bak verdiğin kalem ile bugün sana destanlar yazıyorum... Cilt cilt nağmeler... Fasikül fasikül romanlar yazıyorum... Bırakır mıyım seni artık ey gafil kalem ! Hayat bugüne kadar hep bana yazdın, bugünden sonra sana yazacağım.

Okuyordum, seni okuyordum. Gözlerini okuyordum... Prizmadan yansıyan yedi rengi kıskandıran menekşe gözlerini okuyordum. Ama senin haberin yoktu. Haberin olmadı da. Bugüne kadar hep seni sakladım. Yüreğimin sandığına kilitledim. Kimseler bilmezsin. Sen bile bilemedin.

Çünkü ben seni gizli sevdim.

Ali Özdemir

05.01.2012 – 14:34